

Johann Quistorp

**Programma Rectoris Johannis Quistorpii, S.S. Theol. D. Pastoris ac Professoris
in Ecclesia & Academia Rostochiensi, Quo A detestabilibus ac impiissimis
Bachanaliorum Feriis Et a spurcißimo luxu huius temporis. Studiosam
iuventutem serio dehortatur**

Rostochi[i]: Kilius, 1654

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn734839022>

Druck Freier Zugang

Ru Progr 1654

1) Quistorp, Joh.

2) " "

3) Schückmann, Heinr

4) " "

5) Lenzke, Herm.

PROGRAMMA
RECTORIS

136.
JOHANNIS QVISTORPII,
S.S.Theol.D.Pastoris ac Professoris
in Ecclesiâ & Academiâ
Rostochiensî,

Quò

A detestabilibus ac impiïssimis

BACHANALIO-
RUM FERIIS

Et à spurcissimo luxu hujus temporis.

Studiosam juventutem seriò dehortatur,

ROSTOCHI,

Literis NICOLAI KILII, Acad. Typogr.
ANNO M, DC. LIV.

*LEX ACADEMICA, NUMERO DUO-
DECIMA IN MEMORIAM REVOCATUR.*

A nocturnis diurnisq; discursationibus, belluinis clamoribus, & botibus; ab omnibus injuriis, vi vel fraude, verbis vel factis, aliorum corpora & famam lædentibus, à seditiosis tumultibus, ædium oppugnationibus, sub panâ carceris vel relegationis abstineant.

R E C T O R
JOHANNES QUISTORPIUS,
Theol. D. Prof. & Past. in Eccles.
& Acad. Rostochiensis.

Illuxit (quod utinam in ipsis infernalis barathri latuisset tenebris) illuxit inquam illud tempus, quò perversissimi mortales Orgia illa Bachi foedissima, ab ipso humani generis hoste, omniumq; scelerum ac malorum Architecto caco-dæmone inventa; ab ipsis Sanioribus Ethnicis etiam damnata; Christianæ pietati è diametro opposita resuscitare non erubescunt. Illuxit hoc funestissimum tempus, quò pessimi & ab omni pietate deserti homines, Bachanalia, ad gehennam satius releganda, celebrare; & inter plurimas obscœnissimas scurrilitates, luxuriâ ac ebrietate, DEI optimi cultu projecto, diffluere non verebuntur. Plenus jam proh dolor! erit Orbis Christianus, *Sardanapalis*, qui toti vino, ac impurissimis voluptatibus madentes, vitam turpissimam ac scelestissimam traducent. Plenus erit *Milesis*, qui dies & noctes helluabuntur, nullaq; abominandâ voluptate, genium suum, defraudabunt. Plenus erit *Sibaritis*, qui in ventrem suum putidissimum congerent, quidquid, tum peregrina litora, tum extremus orbis deliciarum invenire potest. Plenus erit *Siculis*, qui variis ciborum sumptibus semet & alios excipient, & Saturitati templum dedicabunt. Quærebat olim *Diogenes*, sole lucente licet, & accensâ face homines: Quem si hoc tempore æmulari vellemus, paucissimos reverâ inveniremus homines, sanâ ratione

præditos, studiosos pietatis, aliarumq; virtutum vero
homine dignarum, cultores ac sectatores. Verum in-
veniremus plurimos, qui non solum Christianam sed &
humanam mentem exuerunt, abjecerunt, in ipsasq; bel-
luas ac pecudes degenerarunt. Inveniremus bestias gu-
losissimas, in ventre cor & mentem habentes. Invenire-
mus porcos, suæ crapulæ teterrimæ quasi luto involu-
tos, qui nihil coeleste spirant, sed semper de libidine &
luxu eructant, meramq; ventris ingluviem cogitant.
Inveniremus eos, qui dies & noctes in ganeis, in popinis
pergræcantur; qui in ebrietatē unicam flagitiorū matrem,
omnis sceleris materiam, omnium criminum originem se-
met resolvunt. Inveniremus illos, quorū venter Deus est,
& qui ipsis belluis deteriores, liberi hominis naturā vio-
lant, rationisq; præstantiam, communi cum brutis com-
mercio confundunt. Hoc ipsum tempus Sancta Ec-
clesia, CHRISTO JESU pro nobis passo & crucifixo,
ejusq; religioso cultui, ut & piissimæ consecravit me-
moriam. Hoc ipso tempore cœtus verè Christianus, re-
vocare nobis in mentem conatur, quomodo Servator &
σωτηρ humani generis, CHRISTUS JESUS, nefandæ
Judæorum crudelitati tradetur; quomodo Divina illa
Sapientia, coelestisq; innocentia illudetur; quomodo à
vilissimis lorariis, purissimus Virginis castissimæ partus
ad necem diverberabitur; quomodo Venerandissimo
capiti Redemptoris, corona spinis rigentibus aculeata,
affigetur; quomodo in majorem contumeliam Regis
Regum maximi, corpus purpurâ sanguine ej⁹ purpuratâ,
immanissimi illi carnifices induent; quomodo graveo-
lencia putidissimi oris excrementa in coelestem illum
vultum exonerabunt. Hoc ipso tempore sistit nobis
ante mentis oculos Ecclesia Orthodoxa, clavis confixas
CHRISTI manus, quæ injuriam nemini, omnibus salu-
tem

tem pepererunt. Sistit ferreo vinculo constrictos sanctissimos pedes, pro Orbis universi salute fortiter afferendâ, tam crebris itineribus exercitos. Sistit illos oculos in cruce natantes; duo illa quondam bonorum sydera, improborum fulmina, Sistit os illud purissimum, aceto & felle repletum, è quò mellei gratiarum, favorum, donorum, beneficiorum, depluebant favi. Sistit CHRISTUM JESUM in cruce demum atrocissimâ lanienâ, deformatum, extremumq; spiritum, pro salute hominum constantissimè effluentem; ad cujus obitum exhorruit cœlum, atrâq; veste, cum Syderum Principe, suum eluxit conditorem, tantumq; scelus erubuit. At quot jam obsecro erunt, qui hocce tempus, tam piis, tam sanctis impendent cogitationibus? Quot quæso erunt, qui hisce diebus, mentem (quasi purissimi nitoris speculum) nullis crapulæ, luxuriæ sordibus infuscatam, soli Salvatori prætendent, & perpetuâ rerû divinarum contemplatione quasi catenis aureis religati, hærebunt origini suæ, CHRISTO nempe JESU passo & crucifixo; nullum habentes, cum scelestissimis Bachi cultoribus, ac cum vesanis voluptatum illecebris commercium? Plures erunt proh dolor! qui gulæ ac carnis irretiti lenociniis, ita transversim agentur in furorè, ut tanquàm lutulentæ sues, in voluptatum volutaturæ se sint cœno. Plures erunt, qui in ingluvie, temulentia supremum hominis ponent bonum, & ganæâ demersi ac lustro, ab omni honestate recedent, quasi solius ventris, & illorum quæ sub ventre sunt, mancipia essent. Plures erunt PHILOXENI, qui his diebus collum gruis sibi animatus vovebunt, ut eò diutius turpissimâ, vini aut alterius potus voluptate perfrui possint. Plures erunt *Gulones* voraces, de quibus Olaus, lib. 18. c. 5. qui non ad famem sedandam, sed ad gulam explendam, & fer-

mè ad ipsius abdominis rupturam, vorabunt, potabunt, ac in tartaream amentiam, rabiemq; belluinam, convertentur. Sed ô deplorandi in omnè ævum mortales, qui velut perditæ profligatæq; turpitudinis porci in publicis popinis, aliisq; locis, corpus faginantes, potu non tincti sed immersi, & non jam amplius ad stultitiam ac insaniam, sed ad diabolicum furorem ebrii vivunt; qui sepultâ mentis ratione, vitam planè infamem transigunt, & velut Epicuri de grege porci, sub Bachi tyrannide turpiter elanguescunt. O maledicti in æternum homunciones, qui & in hac vitâ insignes animi corporisq; dotes, rationem videlicet, & valetudinem, execrandâ temulentiam planè evertunt; ac tandem tot immanissimis perpetratis facinoribus, miserrimam vitam, ærumnoso tragicoq; ut plurimum exitu finiunt: postquam verò sordidissimam efflant animam; privati luce atq; consolationè divinâ; desperatione omnis boni inæstimabili, verme immortalis, igne inextinguibili, aliisq; intolerabilibus tormentis, in infinitas seculorum myriadas, torquentur. Horum infamem & maledictum cætum, vita suprâ ipsam pestem, **STUDIOSA JUVENTUS**; fuge velut lethale virus, talium consortia, specie quidem læta, sed eventu & exitu tristissima. Et quæ Domino nostro **JESU CHRISTO** nomen in Baptismo dedisti; quæ in sacrosanctas divinasq; ejus leges jurasti; quæ **DEI** ac divinorum operum, hominumq; atrocissimū ac potentissimum hostem repudiasti, noli in infamia ac maledicta Bachi vel satius Diaboli castra transire. Audi *Senecam* hominem gentilem, sed verè de simili, suâ ætate, perversissimo tempore. Epistolâ 18. monentem. *His maximè diebus animo imperandum est, ut tunc voluptatibus solus abstineas, cum in illas omnis turba procubuit. Certissimum argumentum sue firmitatis capis, si ad blanda & in luxuriam*

xūriam irahentia, nec it, nec abducitur. Hoc multò fortius est, ebrio ac vomitante populo siccum ac sobrium esse. illud temperantius, nec excerpere se, nec insigniri, nec misceri omnibus. & eadem, sed non eodem modo facere. Licet enim sine luxuriâ agere festam diem. Tu jam non turpissimo Ethnicismi errore implicata, non solam ducem naturam tanquam DEUM, humanamq; rationem sequuta; sed in CHRISTI castris militans, in CHRISTI causâ fulgens, CHRISTI aquâ tincta, nomine CHRISTI consecrata, & Ecclesiæ CHRISTI inserta Juventus; Tu inquam, noli hisce diebus, vino, cerevisiâ, alioq; potu maderere; noli clamoribus, boatibus plateas replere; noli temulentam nefariamq; manum ad tumultus, & ad crudelissimam necem expedire, aliaq; tenebrarum opera patrare. Edocta tot tragicis casibus; erudita tam funesto & calamitoso nuperrimè crudeliter occisi hominis exemplo, quod stuporè totam fermè urbem concussit, quod amarissimas mortalium lachrymas elicuit; erudita inquam, detestare ebrietatem, ipsissimam morū turpitudinem, vitæ dedecus, honestatis infamiam; quæ impudentissima quæq; prostitutâ fronte, attentare audet; quæ nefaria flagitia, immania scelera in lucem profert; & sine omni numero, in crimina, vetitaq; semet præcipitat. Fuge, per Deum moneo, hisce diebus petulantiam, fuge scurrilitatem, helluationes; fuge nocturnas discursationes, Cyclopicas vociferationes, ferrinas illas digladiationes; fuge alia flagitia, christiano homine indignissima. Devotâ verò mente, volvé & vevolve, CHRISTUM JESUM, inter crudelem inimicorum insolentiam deturpatum, despectum, sputis illitum, vincitum funibus, cæsum flagellis, spinis laceratum, & pro tuâ totiusq; mundi salute, dirissimo crucis multatum supplicio. Tota te, ad modestiam virtutum omnium
in

in juventute parentem, prolemq; sapientiæ compone.
Amplectere sobrietatem ac temperantiam; Virtutes,
si quem, certè studiosam Juventutem mirum in mo-
dum exornantes. Non procumbas tota, in mundi hu-
jus illecebras ac voluptates, quæ blandiente vi, & arte
proditoriâ, nervos humanæ generositatis succidunt, &
in ipsum mentis palladium, per cuniculos irrepunt po-
tius, quàm irrumpunt. Æmulare fatius sagacissimos
canes, qui è Nilo fluvio rapidissimo, raptim bibunt, nè
à Crocodilis intercipientur; & in transcursu saltem,
mundi hujus voluptatem delibane Crocodilorum, vide-
licet voluptatum blanditiis decepta, & à recto virtutis
itinere abducta, in scelerum vada & scopulos, imò in
ipsam æternam perniciem deferaris. Non sit venter
DEUS tuus; ne finis tuus, sit sempiternus animæ inte-
ritus. Secus si feceris, non solum DEUM justissimum,
ac severissimum Judicem experieris qui maturè satis, li-
cet aliquando differre videatur, omnia flagitia, ac præci-
puè Magistratus, ipsius in terris vices agentis contem-
ptum punire consuevit. Verùm etiam pro delictorum
qualitate poenas legib⁹ constitutas, à Magistratu reporta-
bis; qui legum est *ἡρωπέτης καὶ σωτήρ*, custos & servator; cu-
jusq; officium est, seditiosorum tumultus comprimere,
atq; compescere; supplicia malefactorum, præmia bene-
factorum decernere; studia bonorum excitare, & pes-
simum improbitatem infringere. P.P. Rostochii, sub
Sigillo Universitatis, Dominicâ Quinquage-
simæ Anno 1654.

